

Επίσης, το προσφεύγον επικαλείται πλείονα πραγματικά σφάλματα και σφάλματα εκτιμήσεως της προσβαλλομένης απόφασης. Εξάλλου, προβάλλει ότι ο φόρος επί της σφαγής αντιβαίνει προδήλως σε πολλές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, ήτοι:

- στους κανόνες περί ΦΠΑ,
- στην απαγόρευση ποσοτικών περιορισμών μεταξύ των κρατών μελών (άρθρο 28 ΕΚ), κατά το μέτρο που ο φόρος επί της σφαγής αφορά και ζώα «μικτής» καταγωγής, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 ⁽¹⁾, δηλαδή ζώα τα οποία προέρχονται από άλλο κράτος μέλος αλλά έχουν σφαγεί στη Γαλλία,
- στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 ⁽²⁾,
- στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών (άρθρο 50 ΕΚ), κατά το μέτρο που μόνο μια επιχείρηση ανά νομό μπορεί να παρέχει υπηρεσίες αξιοποιήσεως ζωικών υποπροϊόντων στα σφαγεία και τους κτηνοτρόφους του νομού,
- στους μηχανισμούς της κοινής γεωργικής πολιτικής. Συναφώς, το προσφεύγον διατείνεται ότι η Γαλλία, επιβάλλοντας τον επίμαχο φόρο, διαταράσσει την κοινή οργάνωση της αγοράς του κρέατος και παραβαίνει τους σχετικούς κανονισμούς, αυξάνοντας τεχνητά την τιμή του κρέατος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1-9.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 820/97 του Συμβουλίου, ΕΕ L 204 της 11.8.2000, σ. 1-10.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγιεινομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο, ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1-95.

Προσφυγή του Günter Wilms κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση T-328/04)

(2004/C 273/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Günter Wilms, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Marc van der Woude και Valérie Landes, avocats, άσκησε στις 3 Αυγούστου προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον πίνακα των προαχθέντων της 27ης Νοεμβρίου 2003 κατά το μέρος που δεν περιλαμβάνει το όνομα του προ-

σφεύγοντος ή, επικουρικός, να ακυρώσει τον πίνακα των προαχθέντων της 13ης Νοεμβρίου 2003, κατά το μέρος που δεν περιλαμβάνει το όνομα το προσφεύγοντος ως συνέπεια της χορηγήσεως ανεπαρκών συμπληρωματικών βαθμών προτεραιότητας,

- να ακυρώσει την απόφαση του γενικού διευθυντή της νομικής υπηρεσίας, που ελήφθη βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, των γενικών διατάξεων για την εκτέλεση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και με την οποία του χορηγήθηκε ένας μόνο βαθμός προτεραιότητας από τη γενική διεύθυνση και μόνον τέσσερις βαθμοί προτεραιότητας συνολικώς κατά τις προαγωγές του έτους 2003,
- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, η οποία ελήφθη βάσει του άρθρου 9 των γενικών διατάξεων για την εκτέλεση του άρθρου 45, να μη δοθεί στον προσφεύγοντα κανένας ειδικός βαθμός προτεραιότητας «Επιτροπή προαγωγής του προσωπικού για συμπληρωματικές δραστηριότητες προς το συμφέρον του οργάνου» κατά τις προαγωγές του 2003,
- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της ΑΔΑ περί απορρίψεως της «προσφυγής» του προσφεύγοντος της 14ης Ιουλίου 2003 ενώπιον της επιτροπής προαγωγής προσωπικού, που αφορά τη χορήγηση βαθμών προτεραιότητας στη νομική υπηρεσία και τη χορήγηση βαθμών προτεραιότητας για πρόσθετα καθήκοντα,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση του γενικού διευθυντή της νομικής υπηρεσίας να του χορηγήσει 4 βαθμούς προτεραιότητας συνιστά παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, του άρθρου 6, παράγραφος 4, σημείο α), των γενικών διατάξεων για την εκτέλεση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, της αρχής της μη παρακώλυσεως της σταδιοδρομίας, καθώς και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως. Ο προσφεύγων επικαλείται, επιπλέον, παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, σημείο α), των γενικών διατάξεων για την εκτέλεση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και της αρχής της μη παρακώλυσεως της διαδικασίας, σε συνδυασμό με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Τρίτον, ο προσφεύγων επικαλείται κατάχρηση εξουσίας.

Επιπλέον, η απόφαση της ΑΔΑ περί μη χορηγήσεως βαθμών προτεραιότητας για πρόσθετα καθήκοντα είναι, κατά τον προσφεύγοντα, παράνομη, καθότι συνιστά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και του παραρτήματος 1 των γενικών διατάξεων για την εκτέλεση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι είναι παράνομη η απόφαση της ΑΔΑ να μην του χορηγήσει επιπλέον βαθμούς προτεραιότητας κατόπιν της προσφυγής του ενώπιον της επιτροπής προαγωγής του προσωπικού, διότι η εν λόγω απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη.